Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani), judecător Holban Vladislav
Dosarul nr. 3r-399/26 (2-26030113-02-3r-15062026)

D E C I Z I E

6 iulie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorilor Cașcaval Andrei și Bagrin Lucia

soluționând, fără participarea părților, recursul declarat de către avocatul Sîrbu Ion în interesele recurenților Lidia Mărgineanu şi Gabriel Mărgineanu, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 26 mai 2026, în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Lidia Mărgineanu şi Gabriel Mărgineanu împotriva Primăria or. Codru, mun. Chișinău cu privire la anularea actului administrativ, până la adoptarea unei hotărâri definitive în cauza dată,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

La 11 martie 2026, Lidia Mărgineanu şi Gabriel Mărgineanu s-au adresat instanței de judecată acțiune împotriva Primăriei or. Codru , mun. Chişinău cu privire la anularea Autorizației de construire nr. AC-19/R-333/25 din 9 aprilie 2025, emisă de Primăria orașului Codru, mun. Chișinău; anularea Certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 150-CUP/C-l 175/24 din 10 ianuarie 2025, emis de Primăria orașului Codru, mun. Chișinău şi anularea deciziei de soluționare a cererii prealabile, a răspunsului Primăriei or. Codru f/n din 29 decembrie 2025.

Totodată în cererea de chemare în judecată reclamanții au solicitat suspendarea executării actelor administrative individuale defavorabile, a Autorizației de construire nr. AC-19/R-333/25 din 9 aprilie 2025 și Certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 150-CUP/C-1175/24 din 10 ianuarie 2025, emise de Primăria orașului Codru, mun. Chișinău, până la pronunțarea unei hotărâri definitive pe fondul cauzei.

Prin încheierea din 15 mai 2026 s-a dispus respingerea solicitării reclamanților Lidia Mărgineanu și Gabriel Mărgineanu privind suspendarea executării Autorizației de construire nr. AC-19/R-333/25 din 9 aprilie 2025 emisă de Primăria orașului Codru şi a certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 150-CUP/C-1175/24 din 10 ianuarie 2025 emis de Primăria orașului Codru, mun. Chișinău.

La 20 mai 2026, reclamanții au depus o cerere suplimentară privind suspendarea executării actelor administrative contestate.

În motivarea cererii suplimentare, reclamanții au indicat că, prin încheierea din 15 mai 2026, cererea de suspendare nu a fost admisă, iar între timp lucrările de construcție continuă într-un ritm accelerat, fapt confirmat prin fotografiile anexate la cerere.

Totodată, reclamanții au solicitat reformularea obiectului cererii de suspendare, solicitând în principal suspendarea executării autorizației de construire nr. 19/R-333/25 din 9 aprilie 2025, iar în subsidiar suspendarea executării atât a autorizației de construire nr. 19/R-333/25 din 9 aprilie 2025 cât și a certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 150-CUP/C-1175/24 din 10 ianuarie 2025

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 26 mai 2026, s-a respins cererea suplimentară depusă de reclamanții Lidia Mărgineanu și Gabriel Mărgineanu privind suspendarea executării Autorizației de construire nr. AC-19/R-333/25 din 9 aprilie 2025, emisă de Primăria orașului Codru, mun. Chișinău și a Certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 150-CUP/C-l 175/24 din 10 ianuarie 2025, emis de Primăria orașului Codru, mun. Chișinău, ca neîntemeiată.

Calea de atac exercitată:

La 3 iunie 2026, avocatul Sîrbu Ion în interesele recurenților Lidia Mărgineanu și Gabriel Mărgineanu a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 26 mai 2026, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate și pronunțarea unei noi decizi de admitere a cererii.

În motivarea recursului, avocatul Sîrbu Ion în interesele recurenților Lidia Mărgineanu și Gabriel Mărgineanu a invocat că instanța de fond a interpretat eronat condițiile suspendării, considerând în mod greșit că motivele prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ trebuie întrunite cumulativ, deși acestea reprezintă motive alternative: existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului sau existența unui pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile.

Recurenții au invocat că instanța de fond nu a aplicat corect principiile fundamentale ale procedurii administrative, în special obligația de cercetare din oficiu a stării de fapt și obligația de asigurare a unui control judecătoresc efectiv. S-a arătat că instanța s-a limitat la aprecierea că aspectele invocate țin de fondul cauzei și nu a efectuat examenul sumar specific procedurii de suspendare.

La fel, recurenții au mai susținut că instanța a preluat necritic concluziile Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică, deși acesta nu era autoritatea competentă să tranșeze definitiv legalitatea actelor urbanistice contestate. În opinia lor, instanța trebuia să verifice ea însăși, cel puțin la nivel prima facie, existența unor indicii de ilegalitate.

Au fost invocate încălcări privind statutul procesual al recurenților ca vecini afectați de actele administrative, fiind argumentat că autorizația de construire reprezenta un act administrativ individual cu efecte față de terți: favorabil pentru beneficiari, dar defavorabil pentru persoanele ale căror drepturi și interese legitime erau afectate.

Recurenții au subliniat că normele urbanistice privind POT, CUT, regimul de înălțime și distanțele față de proprietățile vecine aveau și un rol de protecție a drepturilor vecinilor, iar depășirea parametrilor urbanistici indica existența unor suspiciuni serioase privind legalitatea actelor contestate.

De asemenea, aceştia au invocat existența unui viciu fundamental al procedurii administrative, constând în neatragerea vecinilor afectați în procedura de autorizare, contrar obligației prevăzute de art. 44 alin. (3) din Codul administrativ. Totodată, au susținut că această omisiune constituia un indiciu autonom de ilegalitate care trebuia analizat chiar și din oficiu de instanță.

Un alt motiv a vizat neatragerea în proces a celorlalte persoane afectate, în temeiul art. 205 alin. (2) din Codul administrativ. Recurenții au argumentat că, având în vedere existența unui grup numeros de vecini ale căror drepturi puteau fi afectate direct de soluția instanței, participarea acestora era obligatorie.

În continuare, recurenții au susținut că încheierea instanței de fond este nemotivată și contradictorie, întrucât, deși a descris probele fotografice depuse la dosar, a reținut în mod eronat că nu a fost prezentată nicio probă în susținerea cererii de suspendare.

Recurenții au invocat că instanța de fond a preluat necritic constatările Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică, deși această autoritate nu avea competența de a aprecia legalitatea actelor de autorizare urbanistică, iar o asemenea abordare echivala cu prejudecarea fondului cauzei.

Recurenții au subliniat că instanța a apreciat greșit caracterul ireparabil al prejudiciului, ignorând faptul că finalizarea construcției putea face iluzoriu controlul judecătoresc și executarea unei eventuale hotărâri favorabile. În opinia sa, prejudiciul decurgea din imposibilitatea practică a restabilirii situației anterioare și din agravarea continuă a efectelor construcției.

De asemenea, aceștea au susținut că instanța de fond nu s-a pronunțat asupra tuturor cererilor formulate, în special asupra solicitării principale de suspendare a autorizației de construire, încălcând obligația de a examina distinct obiectul cererii.

Recurenții au invocat neaplicarea testului de proporționalitate prevăzut de Codul administrativ, argumentând că suspendarea este o măsură adecvată, necesară și rezonabilă, având în vedere caracterul provizoriu și reversibil al acesteia, în raport cu consecințele ireversibile ale continuării lucrărilor.

Totodată, acesta a criticat calificarea suspendării ca măsură excepțională, susținând că, potrivit arhitecturii Codului administrativ, aceasta reprezenta un instrument normal de protecție provizorie a drepturilor și de asigurare a unui control judecătoresc efectiv.

În final, recurentul a invocat încălcarea principiului protecției jurisdicționale efective, arătând că refuzul suspendării, în condițiile continuării și finalizării construcției, putea lipsi de eficiență orice eventuală hotărâre de anulare a actelor administrative contestate.

Poziția intimatei pe marginea recursului:

Partea intimată a fost notificată despre posibilitatea depunerii referinței cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care își întemeiază opinia, precum și probele invocate în susținerea acesteia. Cu toate acestea, intimata nu a exercitat dreptul de a se expune asupra cererii de recurs printr-o referință.

Admisibilitatea recursului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 15 iunie 2026, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, recursul a fost repartizat spre examinare în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Bagrin Lucia.

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de

prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

Cu întâietate, Completul judiciar stabilește că, Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) a emis încheierea recurată la 26 mai 2026, fiind notificată părților la 28 mai 2026, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică, anexat la actele cauzei (f. d. 119).

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră recursul declarat de avocatul Sîrbu Ion în interesele recurenților Lidia Mărgineanu şi Gabriel Mărgineanu, la 3 iunie 2026, ca fiind depus în termenul prevăzut de lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de avocatul Sîrbu Ion în interesele recurenților Lidia Mărgineanu şi Gabriel Mărgineanu.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.

Completul judiciar nu a identificat necesitatea citării părților pentru audieri orale, constatând posibilă soluționarea recursului în baza opiniilor scrise ale participanților și lucrărilor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de părți şi a materialelor din dosar, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: **respinge recursul**. Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Alineatul (3) al aceluiași articol, prescrie că decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris.

Din lucrările cauzei rezultă că la 11 martie 2026, Lidia Mărgineanu şi Gabriel Mărgineanu s-au adresat instanței de judecată acțiune împotriva Primăriei or. Codru, mun. Chișinău cu privire la anularea Autorizației de construire nr. AC-19/R-333/25 din 9 aprilie 2025, emisă de Primăria orașului Codru, mun. Chișinău; anularea Certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 150-CUP/C-l 175/24 din 10 ianuarie 2025, emis de Primăria orașului Codru, mun. Chișinău şi anularea deciziei de soluționare a cererii prealabile, a răspunsului Primăriei or. Codru f/n din 29 decembrie 2025.

Concomitent, cu depunerea acțiunii reclamanții au solicitat suspendarea executării actelor administrative individuale defavorabile, a Autorizației de construire nr. AC-19/R-333/25 din 9 aprilie 2025 și Certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 150-CUP/C-1175/24 din 10 ianuarie 2025, emise de Primăria orașului Codru, mun. Chișinău, până la pronunțarea unei hotărâri definitive pe fondul cauzei.

Prin încheierea din 15 mai 2026 s-a dispus respingerea solicitării reclamanților Lidia Mărgineanu şi Gabriel Mărgineanu privind suspendarea executării Autorizației de construire nr. AC-19/R-333/25 din 9 aprilie 2025 emisă de Primăria orașului Codru şi a certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 150-CUP/C-1175/24 din 10 ianuarie 2025 emis de Primăria orașului Codru, mun. Chișinău.

La 20 mai 2026, reclamanții au depus o cerere suplimentară privind suspendarea executării actelor administrative contestate.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 26 mai 2026, s-a respins cererea suplimentară depusă de reclamanții Lidia Mărgineanu şi Gabriel Mărgineanu privind suspendarea executării Autorizației de construire nr. AC-19/R-333/25 din 9 aprilie 2025, emisă de Primăria orașului Codru, mun. Chișinău şi a Certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 150-CUP/C-l 175/24 din 10 ianuarie 2025, emis de Primăria orașului Codru, mun. Chișinău, ca neîntemeiată.

Examinând încheierea instanței de fond prin prisma materialelor cauzei, a motivelor invocate în cererea de recurs, precum și a normelor de drept incidente, instanța de recurs constată că argumentele formulate de recurent nu sunt susceptibile să conducă la casarea încheierii contestate, soluția instanței de fond fiind legală și întemeiată.

Colegiul judiciar reține că obiectul examinării în prezenta procedură îl constituie verificarea legalității și temeiniciei încheierii prin care instanța de fond a respins cererea de suspendare a executării actelor administrative contestate, iar nu soluționarea fondului acțiunii în contencios administrativ. Prin urmare, analiza instanței de recurs urma să fie limitată la verificarea întrunirii condițiilor prevăzute de Codul administrativ pentru aplicarea măsurii provizorii solicitate.

În conformitate cu art. 214 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publică învestită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (3). Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2).

Potrivit art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, motivele suspendării executării actului administrativ individual constau în existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil sau existența pericolului iminent de

producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Completul specializat reține că suspendarea executării actului administrativ reprezintă o măsură de protecție provizorie, destinată prevenirii unor consecințe grave care ar putea afecta efectivitatea controlului judecătoresc ulterior, însă aplicarea acesteia presupune existența unor circumstanțe concrete și demonstrate, care să justifice intervenția instanței asupra efectelor unui act administrativ ce beneficiază de prezumția de legalitate.

În acest sens, instanța de fond în mod corect a apreciat că simpla contestare a unui act administrativ și exprimarea dezacordului față de soluția autorității emitente nu sunt suficiente pentru dispunerea suspendării executării acestuia. Reclamantului îi revenea obligația de a prezenta elemente obiective care să creeze, la etapa examinării sumare, o îndoială serioasă și rezonabilă asupra legalității actului contestat ori să demonstreze existența unui prejudiciu ireparabil.

Referitor la argumentele recurenților privind existența unor încălcări ale normelor de urbanism, instanța de recurs reține că acestea au fost corect apreciate de instanța de fond ca ținând de fondul raportului juridic administrativ. Or, stabilirea definitivă a conformității autorizației de construire cu reglementările urbanistice aplicabile, verificarea indicatorilor urbanistici invocați, precum și aprecierea legalității procedurii de emitere a actelor administrative contestate presupun o examinare amplă a circumstanțelor de fapt și de drept, incompatibilă cu natura sumară a procedurii de suspendare.

Completul specializat subliniază că procedura prevăzută de art. 214 și art. 172 din Codul administrativ nu presupune soluționarea anticipată a litigiului principal și nici constatarea definitivă a legalității sau ilegalității actului administrativ contestat. În cadrul acestei proceduri, instanța verifică doar dacă există elemente suficiente care să justifice o intervenție temporară asupra executării actului.

Prin urmare, instanța de fond în mod justificat a concluzionat că susținerile reclamanților privind pretinsa încălcare a normelor urbanistice, în lipsa unor constatări certe sau a unor probe care să demonstreze o aparență evidentă de ilegalitate, nu sunt suficiente pentru reținerea motivului prevăzut la art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ.

Cu referire la critica recurenților privind faptul că instanța de fond s-ar fi bazat în mod nejustificat pe constatările Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică, Completul specializat reține că acest argument nu poate fi primit.

Din conținutul încheierii contestate rezultă că instanța de fond nu a transferat competența de apreciere a legalității actelor administrative către Inspectoratul Național pentru Supraveghere Tehnică și nu a considerat concluziile acestei autorități ca fiind decisive pentru soluționarea fondului cauzei. Acestea au fost analizate doar ca elemente de fapt relevante în aprecierea existenței unor indicii privind legalitatea executării lucrărilor de construcție.

Or, împrejurarea că autoritatea competentă în domeniul supravegherii tehnice nu a constatat abateri în realizarea construcției reprezintă un element care putea fi avut în vedere de instanță la etapa examinării sumare a cererii de suspendare, fără ca aceasta să echivaleze cu o prejudecare a fondului litigiului.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a obligației de motivare a încheierii, Completul specializat constată că nici acest argument nu este întemeiat.

Potrivit art. 31 din Codul administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate, iar potrivit art. 226 din Codul administrativ, hotărârile judecătorești în fond se motivează în scris în detaliu.

Obligația de motivare presupune indicarea considerentelor de fapt și de drept care au determinat soluția instanței, astfel încât participanții la proces să poată înțelege raționamentul judiciar și să poată exercita efectiv căile de atac prevăzute de lege.

În speță, Completul judiciar constată că încheierea atacată conține analiza argumentelor principale invocate de recurenți, indică normele juridice aplicabile și explică motivele pentru care cererea de suspendare a fost respinsă. Faptul că instanța a apreciat diferit forța probantă a anumitor înscrisuri sau argumente nu poate fi calificat drept lipsă de motivare.

Referitor la fotografiile depuse de recurenți și pretinsa contradicție dintre partea descriptivă și partea de motivare a încheierii, instanța de recurs reține că menționarea existenței unor înscrisuri în partea introductivă sau constatatoare a hotărârii nu obligă automat instanța să le acorde valoarea probatorie pretinsă de partea care le-a prezentat.

Completul judiciar a avut în vedere existența acestor înscrisuri, însă a apreciat că acestea nu demonstrează existența unui prejudiciu ireparabil în sensul art. 172 alin. (2) din Codul administrativ. O asemenea apreciere ține de evaluarea probelor și nu denotă o contradicție internă a actului judecătoresc.

În ceea ce privește al doilea temei al suspendării, respectiv existența pericolului iminent de producere a unui prejudiciu ireparabil, instanța de recurs constată că recurenții nu a demonstrat existența unui asemenea prejudiciu.

Instanța de fond corect a reținut că eventualele consecințe patrimoniale, costuri sau inconveniente generate de executarea lucrărilor nu pot fi asimilate, în mod automat, unui prejudiciu ireparabil. Pentru a justifica suspendarea, prejudiciul trebuie să fie unul concret, iminent și imposibil sau extrem de dificil de înlăturat ulterior.

În cauza examinată, argumentele recurenților privind posibilitatea finalizării construcției și eventualele dificultăți ulterioare de restabilire a situației anterioare reprezintă ipoteze ce urmează a fi analizate în cadrul examinării fondului cauzei, însă nu demonstrează prin ele însele existența condiției prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ.

Completul judiciar reține că scopul suspendării nu este acela de a opri automat executarea oricărui act administrativ contestat, ci de a preveni consecințe grave atunci când acestea sunt demonstrate prin elemente obiective. În lipsa unor asemenea elemente, suspendarea ar reprezenta o ingerință nejustificată în executarea unui act administrativ emis de autoritatea competentă.

Cu privire la aplicarea principiului proporționalității prevăzut de art. 29 din Codul administrativ, instanța de recurs constată că acesta nu poate fi analizat separat de condițiile speciale prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ. Întrucât nu s-a constatat existența unor suspiciuni serioase privind ilegalitatea actelor contestate și nici existența unui prejudiciu ireparabil iminent, nu era justificată dispunerea unei măsuri restrictive asupra executării actelor administrative.

Totodată, Completul specializat nu reține încălcarea dreptului la protecție jurisdicțională efectivă garantat de art. 39 din Codul administrativ, art. 20 și art. 53 din Constituția Republicii Moldova, precum și de art. 6 și art. 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Dreptul la acces la justiție presupune posibilitatea examinării efective a pretențiilor formulate, însă nu implică obligația instanței de a admite măsuri provizorii în lipsa condițiilor stabilite de lege.

În consecință, Completul judiciar ajunge la concluzia că instanța de fond a aplicat corect prevederile art. 172 și art. 214 din Codul administrativ, a examinat circumstanțele relevante ale cauzei și a motivat corespunzător soluția adoptată.

Prin urmare, criticile formulate de recurent s-au dovedit a fi neîntemeiate, iar încheierea instanței de fond privind respingerea cererii de suspendare a executării Autorizației de construire

nr. AC-19/R-333/25 din 9 aprilie 2025 și a Certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 150-CUP/C-1175/24 din 10 ianuarie 2025, emise de Primăria orașului Codru, mun. Chișinău, urmează a fi menținută.

În finalitatea celor expuse, raportând circumstanţele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunţate mai sus şi ţinând cont de faptul că concluziile expuse în încheierea instanţei de fond sunt legale și întemeiate, actul procesual al instanței de fond răspunde pe deplin exigențelor de motivare și legalitate, iar argumentele invocate de către recurenți, urmare a analizei detaliate au fost apreciate de instanța de recurs ca fiind lipsite de substanță juridică obiectivă, Completul judiciar concluzionează despre faptul că recursul declarat de avocatul Sîrbu Ion în interesele recurenților Lidia Mărgineanu şi Gabriel Mărgineanu este neîntemeiat, motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 26 mai 2026.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de avocatul Sîrbu Ion în interesele recurenților Lidia Mărgineanu şi Gabriel Mărgineanu.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 26 mai 2026, în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Lidia Mărgineanu şi Gabriel Mărgineanu împotriva Primăria or. Codru, mun. Chișinău cu privire la anularea actului administrativ, până la adoptarea unei hotărâri definitive în cauza dată.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Cașcaval Andrei

Bagrin Lucia